

[Sørensen (Sejflod).]

Kalve sikkert en billigere Kødpris. Jeg anbefaler ærede Medlemmer at stemme for Regeringspartiernes Ændringsforslag og senere for selve Lovforslaget.

Brorsen: Lovforslaget, saaledes som det er fremsat af den højtærede Landbrugsminister, er efter vor Opfattelse ikke tilfredsstillende. Jeg gav Udtryk herfor ved Sagens første Behandling. Vi har derfor fra Venstres Side stillet 3 Ændringsforslag, som jeg ganske kort skal omtale. De angaar 3 Forhold; som vi først og fremmest ønsker rettet i Ministerens Lovforslag. Vi havde i og for sig ogsaa andre Ønsker, men disse er efter vor Opfattelse de mest nærliggende. Det har jo vist sig, at den Forhandlingsvilje, som Ministeren gav Udtryk for ved første Behandling, ikke har været videre stor, idet han er gaaet imod alle de Ændringsforslag, vort Mindretal har stillet.

For det første ønsker vi, at der i selve Loven fastsættes en bestemt Bundpris for Udsætterkøer. Det er et Spørgsmaal, vi saa tit har behandlet, ja, hver Gang et Kødlovsforslag har været til Behandling her i Rigsdagen. Baa de sidste Aar og forrige Aar har der været ret stor Enighed inden for Udvalget om, at for saa vidt de Penge, der gik ind i Slagteafgiftens Kasse, var tilstrækkelige, skulde der betales en Bundpris af 40 Øre, hvilket er en særdeles moderat Bundpris: 10 Øre pr. Pund levende Vægt. De, der har blot en lille Smule Kendskab til danske Landbrugsforhold, maa indrømme, at det er en ualmindelig moderat Pris, men ikke des mindre er Regeringspartierne og Ministeren gaaet derimod. Det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget, at der sidste Aar for disse Dyr er betalt ca. 30 Øre for 1ste og 2den Klasse. Vi var selvfølgelig interesseret i at faa dokumenteret ved Tal, hvad det vilde have kostet, hvis man i Stedet for de 30 Øre havde betalt 40 Øre. Det fremgaar af de Oplysninger, vi har fremskaffet, at det vilde koste, ikke, som den ærede Ordfører (Sørensen [Sejflod]) udtalte: 46 000 Kr. — det var vel ogsaa en Fortalelse —, men 460 000 Kr. Men det viser sig jo, at der er et Overskud, der er betydeligt større end de 460 000 Kr., og der vilde saaledes ikke have været det mindste i Vejen for, at man i Overensstemmelse med den Enighed, der var i Udvalget sidste Aar, kunde have udbetalt de 40 Øre — af den Grund var der ikke blevet Underskud i Kassen, Pengene var altsaa til Stede. Det er derfor, vi bebrejder Ministeren, at han ikke har truffet Foranstaltninger til, at man

kunde gaa op til de 40 Øre, men er blevet staaende ved de 30. Nu ønsker vi altsaa fastslaaet i selve Loven, at 40 Øre skal være Minimalprisen; vi tænker her naturligvis ikke paa de fuldstændig kassable Dyr, men paa Udsætterdyr i 1ste og 2den Klasse.

Det andet Ændringsforslag, vi stiller, knytter sig til Bekæmpelsen af Kvægtuberkulosen. Vi er naturligvis i allerhøjeste Grad Tilhængere af, at Arbejdet herfor skal fortsættes, men vi er imod, at der i selve Loven fastsættes en bestemt Sum, 5 Mill. Kr., hertil. En lignende Sum var fastsat i sidste Kødlov, og det har vist sig, at man kun har brugt 3½ Mill. Kr. Vi synes, at der netop i dette Tilfælde er Grund til at stille Administrationen frit — Administrationen vil her sige Ministeren og de Udvalg, der har med Lovens Administration at gøre. Man ved jo ikke, om der bliver brugt 3½, 4 eller 4½ Mill. Kr., og vi synes derfor, alt taler for, at det bedste vilde være, at der ikke fastsættes nogen bestemt Sum. Thi hvis man ikke benytter de 5 Mill. Kr. — lad os sige, der kun bruges 4 Mill. Kr. —, saa ligger der 1 Mill. Kr., som er bundet; og som man maaske i høj Grad kunde have Brug for til et andet af Lovens Formaal. Administrationen bør i dette Tilfælde være frit stillet. Men dette vort Syn skal, som sagt, ikke opfattes paa den Maade, at vi ikke er Tilhængere af, at Arbejdet for Bekæmpelse af Kvægtuberkulosen fortsættes. Vi mener ogsaa — og det har vi givet Udtryk for i vort Ændringsforslag —, at der for saadanne Dyr, som udsættes af Besætningerne, fordi Ejerne virkelig gør et rationelt Arbejde for at udrydde Tuberkulosen af deres Besætninger, skal betales en højere Pris end den, der betales for Udsætterkøer, men hvor meget der skal betales, vil vi altsaa overlade til Administrationen at fastsætte.

Endelig er der det tredje Spørgsmaal; Spørgsmaalet om de 3 Mill. Kr., som ifølge Lovforslaget skal stilles til Raadighed til Indkøb af Kød, som senere skal uddeles til trængende Personer. Vi er villige til at forhandle om en saadan Foranstaltning, men vi mener ikke, den hører hjemme i denne Lov. Rigsdagen maa mere og mere faa Øjnene op for, at vi skal have Landbolove for sig og sociale Love for sig; derfor bør dette Punkt udgaa af nærværende Lovforslag; og vi er da villige til at forhandle velvilligt om Spørgsmaalet. Hvor stor Summen skal være, kan der jo forhandles om. Men vi synes, som sagt, ikke, at dette hører hjemme paa denne Lov. Vi maa dog huske paa, hvad der er Lovens Hovedfor-